

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 774/2025
17.06.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Слободана Велисављевића, Бојане Пауновић, Александра Степановића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Станислава Дукића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву К. 18/24 од 29.11.2024. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-33/25 од 13.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 17.06.2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Станислава Дукића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву К. 18/24 од 29.11.2024. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-33/25 од 13.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Краљеву К. 18/24 од 29.11.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 2 године. Према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета и одлучено је о трошковима кривичног поступка, како је ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-33/25 од 13.03.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Вишег суда у Краљеву К. 18/24 од 29.11.2024. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Станислав Дукић у смислу члана 485.

став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлуку.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, коју образлаже наводима да је повређен кривични закон, јер је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који се не може применити, обзиром да се радње окривљеног АА сматрају држањем, а не ношењем оружја како то тврди јавни тужилац, те да је првостепени суд погрешно применио одредбу члана 348. став 4. КЗ, наводећи да се у радњама окривљеног евентуално могу наћи елементи кривичног дела из члана 348. став 1. КЗ. У вези са изнетим бранилац се позива на одлуку Врховног касационог суда Кзз 83/2011 од 07.12.2011. године и цитира и део исте одлуке. Даље се наводи да је првостепени суд окривљеног АА огласио кривим због тога што је поступио противно члану 20. у вези члана 4. став 1. тачка 2) Закона о оружју и муницији, а међу странкама је неспорно да је он предметну муницију пронашао на „чеки“ у Жичкој шуми, па ако је са њом учинио било шта противзаконито то је могло да буде противно члану 30. став 1. Закона о оружју и муницији који прописује начин на који се поступа са пронађеним оружјем и муницијом. У изреци пресуде се као радња извршења кривичног дела наводи ношење оружја односно муниције, али се наводи да је окривљени то учинио противно члану 20. у вези члана 4. став 1. тачка 2) Закона о оружју и муницији који прописује услове по којима је дозвољено набављање муниције, што представља директну противречност у изреци пресуде. Суд је дакле утврдио да је окривљени спорне метке пронашао, али на ту чињеницу није применио члан 30. став 1. Закона о оружју и муницији, већ је применио члан 20. у вези члана 4. став 1. тачка 2) истог Закона, иако то не одговара чињеницама које су утврђене у току поступка..

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ чини онај ко неовлашћено израђује, преправља, продаје, набавља, врши размену или држи ватрено оружје, конвертибилно или онеспособљено оружје, његове делове, муницију, експлозивне материје или минско-експлозивна средства, док је у ставу 4. истог члана прописано да ко

неовлашћено носи предмете дела из става 1. и 2. тог члана казни ће се затвором од 2 до 12 година.

У конкретном случају, правноснажном пресудом окривљени је оглашен кривим да је неовлашћено носио муницију тако што је противно члану 20. у вези члана 4. став 1. тачка 2) Закона о оружју у муницији у Чибуковцу у непосредној близини бензинске станице „НИС“ неовлашћено, без издате исправе о оружју надлежних органа носио 12 метака калибра 8x57мм у једној црној кеси у левом џепу од јакне, коју је носио на себи у путничком моторном возилу којим је управљао из смера Рашке ка Краљеву, а коју муницију су полицијски службеници ПУ Краљево пронашли и уз потврду о привремено одузетим предметима и одузели од окривљеног, који је био при томе у урачунљивом стању, свестан свог дела и хтео његово извршење, свестан да је његово дело забрањено.

Како из чињеничног описа дела у изреци првостепене пресуде произлазе сва објективна и субјективна обележја кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, за које је окривљени и оглашен кривим, то су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, оцењени као неосновани имајући у виду да је окривљени спорну муницију – метке држао у левом џепу од јакне коју је носио на себи приликом управљања путничког моторног возила из смера Рашке ка Краљеву, а која муниција је касније пронађена од стране овлашћених службених лица, што дефинитивно представља радњу неовлашћеног ношења муниције имајући у виду да је наведена муниција окривљеном била на дохват руке и лако доступна. Уједно Врховни суд указује да се као критеријум за одређивање појма ношења, узима да ли је оружје учиниоцу било на дохват руке и лако доступно у кратком временском периоду, а што је у конкретном случају било. Имајући у виду наведено, неспорно је да је окривљени спорну муницију неовлашћено носио.

Поред изнетог, кривично дело из члана 348. КЗ нема бланкетни карактер, те би наводи захтева којима се указује да је у конкретном случају требало применити одредбу члана 30. Закона о оружју и муницији, а не одредбу члана 20. Закона о оружју и муницији, представљали повреду закона из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, а која повреда не представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, а из којих разлога иста није ни била предмет оцене Врховног суда у овом поступку.

Уједно Врховни суд указује да је имао у виду одлуку Врховног касационог суда Кзз 83/2011 од 07.12.2011. године на коју се бранилац позива у поднетом захтеву за заштиту законитости чији део и цитира у истом, али налази да наведена одлука није од утицаја на другачије одлучивање у овом предмету, обзиром да није исто чињенично стање нити иста кривичнопроцесна ситуација, превасходно из разлога што је у одлуци Кзз 83/2011 од 07.12.2011. године постојало саизвршилаштво и претходни договор двојице окривљених у погледу радње извршења.

Сходно изнетом, а како су неосновани наводи захтева за заштиту законитости којима се указује на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, то је Врховни суд, на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић